

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Το περιοδικό ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ φιλοξενεί πρωτότυπες μελέτες και βιβλιοκρισίες. Οι πρώτες διορθώσεις θα αποστέλλονται στους συγγραφείς, ενώ οι δεύτερες θα γίνονται με τη φροντίδα των μελών της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού. Για την καλύτερη και ταχύτερη υλοποίηση αυτών των διαδικασιών, παρακαλούνται οι συνεργάτες να τηρήσουν αυστηρά τις παρακάτω εκδοτικές οδηγίες, ώστε η ομογενοποίηση της μορφής των κειμένων να μην επιβαρύνει τη Συντακτική Επιτροπή, η οποία και θα αναλάβει για λόγους εξοικονόμησης χρημάτων την εκδοτική επιμέλεια κάθε τόμου.

I. ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥΣ

Τα κείμενα, τα οποία δεν πρέπει να έχουν εκδοθεί ή υποβληθεί και σε άλλο περιοδικό ή πρακτικά συνεδρίων, συλλογικούς τόμους κ.λπ., αποστέλλονται ως επισυναπτόμενα αρχεία στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο του Παρνασσού (Isparnas@otenet.gr), σε μορφή word, σε γραμματοσειρά Times New Roman των 12 στιγμών (ενώ οι σημειώσεις θα είναι γραμμένες στην ίδια γραμματοσειρά των 10 στιγμών), με διάστιχο 1,5.

Όταν αρχίζει νέα παράγραφος, η πρώτη γραμμή ξεκινάει λίγο πιο μέσα, δημιουργώντας εσοχή περίπου 0,5 cm, χωρίς να προηγείται κενή αράδα. Ειδικότερα πρέπει να επισημανθεί ότι μορφή αμιγούς παραγράφου θα πρέπει να προσλαμβάνουν τα μεγάλα παραθέματα (που υπερβαίνουν τις τρεις γραμμές), γραμμένα με στοιχεία των 10 στιγμών, χωρίς χρήση κατωφερών εισαγωγικών. Σε αυτή την περίπτωση η παράγραφος ξεκινάει χωρίς εσοχή, αλλά προηγείται και έπεται κενή αράδα. Όσον αφορά στα ποιητικά παραθέματα, χρησιμοποιούνται πλάγια γράμματα (και εάν οι στίχοι παρατίθενται καταλογάδη χωρίζονται με πλαγιογραμμές /).

Για τα γραμμένα στην ελληνική κείμενα ακολουθείται και το μονοτονικό και το πολυτονικό σύστημα, ενώ μπορούν να φιλοξενηθούν και κείμενα ξενόγλωσσα. Ο αριθμός των λέξεων θα πρέπει να κυμαίνεται από 4000 έως 6000 (με δυνατότητα μικρής υπέρβασης). Θα πρέπει να αποφεύγεται η χρήση γραμμάτων μαύρων (bold), αραιών ή υπογραμμισμένων, καθώς και ο χωρισμός της εργασίας σε υποκεφάλαια με χρήση υποτίτλων (εκτός εάν αυτό καθίσταται αναγκαίο από τη φύση του κειμένου).

Σε κάθε κείμενο θα πρέπει να προτάσσεται το πλήρες ονοματεπώνυμο του συγγραφέα και η ιδιότητά του και ακολούθως να δηλώνεται ο τίτλος του άρθρου κεντραρισμένος (με κεφαλαία γράμματα). Μετά την παράθεση του κειμένου, με τις συνοδευτικές υποσελίδιες σημειώσεις συνεχούς αρίθμησης, θα επιτάσσεται περίληψη στα ελληνικά και στα αγγλικά (με απόδοση και του τίτλου αγγλιστί), έκτασης 150-200 λέξεων εκάστη.

II. ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ

Οι παραπομπές δηλώνονται με εκθέτες που τίθενται πριν από τα σημεία στίξης του κειμένου και παραπέμπουν στις αντίστοιχες υποσημειώσεις, περιλαμβάνοντας απαραίτητως τα παρακάτω στοιχεία, με την εξής σειρά και μορφή:

1. Το ονοματεπώνυμο του συγγραφέα, του οποίου παραπέμπουμε βιβλίο ή άρθρο, αναγράφεται πάντα στην ονομαστική σε πλήρη μορφή (εκτός εάν στο συγκεκριμένο κείμενο που παραπέμπουμε έχει συντμηθεί το βαπτιστικό όνομα).

2. Εάν πρόκειται για βιβλίο, ο τίτλος θα πρέπει να αποδίδεται με πλάγιους χαρακτήρες, ενώ εάν πρόκειται για άρθρο (σε περιοδικό / εφημερίδα) ή για κεφάλαιο (σε συλλογικό τόμο / πρακτικά συνεδρίου), θα πρέπει να αναγράφεται ο τίτλος με όρθιους χαρακτήρες εντός κατωφερών εισαγωγικών « ». Στην περίπτωση αυτή, ακολουθεί με πλάγιους χαρακτήρες ο τίτλος του βιβλίου (περιοδικού, συλλογικού τόμου, εφημερίδας, τόμου πρακτικών) και ακολούθως το ονοματεπώνυμο του μεταφραστή, εάν πρόκειται για έργο μεταφρασμένο. Με το ίδιο σκεπτικό, οι τίτλοι ποιημάτων, διηγημάτων, δοκιμίων αναγράφονται με όρθια στοιχεία, εντός κατωφερών εισαγωγικών, ενώ οι τίτλοι των συλλογών που αυτά ανήκουν σημειώνονται αμέσως μετά, με πλάγια στοιχεία.

3. Εάν πρόκειται για βιβλίο ενός συγγραφέα, θα πρέπει να αναγράφονται οπωσδήποτε: α'. ο εκδότης (εάν δεν είναι γνωστός, θα αναγράφεται: χ.εκδ.), β'. ο τόπος έκδοσης (εάν δεν είναι γνωστός, θα αναγράφεται: χ.τ.), γ'. η χρονολογία (εάν δεν είναι γνωστή, θα αναγράφεται: χ.χ.), της οποίας θα προηγείται εκθέτης που θα δηλώνει αν πρόκειται για τη δεύτερη ή κάποια επόμενη έκδοση, δ'. ο αριθμός της σελίδας ή των σελίδων, όπου παραπέμπουμε, με την ένδειξη: σ. ή σσ., αντίστοιχα.

4. Εάν πρόκειται για πρακτικά συνεδρίων και συλλογικούς τόμους, θα πρέπει μετά τον εντός εισαγωγικών τίτλο του άρθρου και πριν από τον πλαγιότιτλο του βιβλίου να αναγράφεται το ονοματεπώνυμο του επιμελητή συνοδευόμενο από την εντός παρενθέσεων ένδειξη (επιμ.), η οποία και θα διαφωτίζει τον αναγνώστη ότι πρόκειται για συλλογικό έργο.

5. Εάν πρόκειται για περιοδικές εκδόσεις, θα πρέπει να αναγράφεται: α'. ο πλαγιότιτλος του περιοδικού, όχι συντομογραφημένος (ο οποίος έπεται του εντός εισαγωγικών τίτλου του άρθρου στο οποίο παραπέμπουμε), β'. ο αριθμός του τόμου και ο αριθμός τεύχους (αν υπάρχει) με μεσολάβηση μεταξύ τους πλαγιογραμμής /, γ'. η χρονολογία εντός παρενθέσεων (στις περιπτώσεις τευχών περιοδικών και φύλλων εφημερίδων, όταν αναγράφεται όχι απλώς χρονολογία, αλλά ημερομηνία, αυτή θα πρέπει να παρατίθεται ολόκληρη, δηλαδή με πλήρες το όνομα του μήνα), δ'. ο αριθμός ή οι αριθμοί των σελίδων. Σημειώνουμε ότι, ακόμη και αν ο αριθμός του τόμου και του τεύχους σε κάποια περιοδικά δηλώνεται με αρίθμηση ελληνική ή λατινική (όπως συμβαίνει σε πολλά ξένα περιοδικά), αυτή θα πρέπει να αποδίδεται με την αντίστοιχη αραβική, για να επιτυγχάνεται ομοιομορφία.

III. ΜΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΘΕΝΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Προκειμένου να μην επαναλαμβάνονται συνεχώς τα ίδια στοιχεία, πρέπει να γίνονται συντμήσεις των παραπομπών ως εξής:

1. Όταν, σε δύο ή περισσότερες συνεχείς υποσημειώσεις, παραπέμπουμε στο ίδιο έργο, αναγράφουμε: Στο ίδιο (αντίστοιχο με το χρησιμοποιούμενο στα ξενόγλωσσα άρθρα: *Ibidem*, με πλάγιους χαρακτήρες, αφού υποκαθιστά μεταξύ άλλων και τον τίτλο), ενώ ακολούθως δηλώνονται αριθμοί σελίδων, μόνον εάν αυτές διαφέρουν από εκείνες της προηγούμενης υποσημείωσης.

2. Όταν, σε δύο ή περισσότερες συνεχείς υποσημειώσεις, παραπέμπουμε σε διαφορετικά έργα ενός συγγραφέα, τις επόμενες φορές, αντί για το ονοματεπώνυμό του, αναγράφουμε: Του Ιδίου / Της Ιδίας (αντίστοιχο με το χρησιμοποιούμενο στα ξενόγλωσσα άρθρα: *Idem* / *Eadem*).

3. Όταν, σε δύο μη συνεχείς υποσημειώσεις, παραπέμπουμε στο ίδιο έργο ενός συγγραφέα, χωρίς να έχουμε παραπέμψει προηγουμένως και σε άλλο κείμενό του, τότε μετά το ονοματεπώνυμό του αρκεί να αναγράψουμε: *ό.π.* (αντίστοιχο με το χρησιμοποιούμενο στα ξενόγλωσσα άρθρα: *op.cit.*, με πλάγιους χαρακτήρες, αφού υποκαθιστά μεταξύ άλλων και τον τίτλο).

4. Όταν, σε δύο μη συνεχείς υποσημειώσεις, παραπέμπουμε στο ίδιο βιβλίο ενός συγγραφέα, έχοντας όμως παραπέμψει προηγουμένως και σε άλλο κείμενό του, τότε αναγκαστικά, εκτός από το ονοματεπώνυμό του, αναγράφουμε και τον τίτλο του βιβλίου και κατόπιν: *ό.π.* (αντίστοιχο με το χρησιμοποιούμενο στα ξενόγλωσσα άρθρα: *op.cit.*, με όρθιους χαρακτήρες, αφού δεν υποκαθιστά τον τίτλο).

5. Όταν, σε δύο μη συνεχείς υποσημειώσεις, παραπέμπουμε στο ίδιο άρθρο ενός συγγραφέα, έχοντας όμως παραπέμψει προηγουμένως και σε άλλο κείμενό του, τότε αναγκαστικά, εκτός από το ονοματεπώνυμό του, αναγράφουμε και τον τίτλο του άρθρου και κατόπιν: *ό.π.* (αντίστοιχο με το χρησιμοποιούμενο στα ξενόγλωσσα άρθρα: *op.cit.*, με πλάγιους χαρακτήρες, αφού υποκαθιστά μεταξύ άλλων και τον τίτλο περιοδικού, εφημερίδας ή συλλογικού τόμου).

IV. ΧΡΗΣΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ, ΟΡΘΟΓΩΝΙΩΝ ΑΓΚΥΛΩΝ, ΠΑΡΕΝΘΕΣΕΩΝ, ΕΚΘΕΤΩΝ

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίδεται στις παρακάτω περιπτώσεις:

1. Τα κατωφερή εισαγωγικά « » (που τα βρίσκουμε στο ελληνικό πληκτρολόγιο) τα χρησιμοποιούμε, όταν παραθέτουμε αποσπάσματα εντός του κειμένου μας ή εντός κάποιας υποσημείωσης.

2. Τα ανωφερή εισαγωγικά “ ” (που τα βρίσκουμε στο αγγλικό πληκτρολόγιο) τα χρησιμοποιούμε για παράθεμα τρίτου συγγραφέα, που ενυπάρχει σε απόσπασμα που παραθέτουμε.

3. Τις ορθογώνιες αγκύλες [ ] τις χρησιμοποιούμε, όταν παρενθέτουμε δική μας φράση σε κείμενο άλλου.

4. Τις ορθογώνιες αγκύλες με αποσιωπητικά [...] τις χρησιμοποιούμε, όταν αφαιρούμε φράσεις από κείμενο άλλου συγγραφέα (ή ακόμη και από δικό μας, εφόσον το δανειζόμαστε από παλαιότερη δημοσίευσή μας).

5. Τις ορθογώνιες αγκύλες με το σημείο του ίσον [=] τις χρησιμοποιούμε, όταν θέλουμε να δηλώσουμε κάποια επιπλέον δημοσίευση του ίδιου έργου, στο οποίο παραπέμπουμε.

6. Τις παρενθέσεις ( ) τις χρησιμοποιούμε, μεταξύ της ένδειξης του Εκδοτικού Οίκου και της ένδειξης τόπου και χρόνου έκδοσης, όταν θέλουμε να δηλώσουμε την επιστημονική σειρά, στην οποία ανήκει το βιβλίο. Στην περίπτωση αυτή, περικλείουμε μέσα στις παρενθέσεις και εντός κατωφερών εισαγωγικών « » τον τίτλο της σειράς, ακολουθούμενο από τον αραβικό αριθμό που ανταποκρίνεται στην αρίθμηση που έχει το συγκεκριμένο βιβλίο σε αυτή τη σειρά.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διευθυντής:

Γεράσιμος Ζώρας

Μέλη:

Χριστόφορος Χαραλαμπάκης, Γεώργιος Σπανός,
Ιωάννης Βρότσος, Σταύρος Σταύρου, Εμμανουήλ Στεργιούλης